

Chcete psát pro
místní noviny?

Zkuste to!

Email:
tisk@sedlcansky-kraj.cz

Na čtrnáctý ročník Petrovického řezbování dorazilo deset hvězdných řezbářů

PETROVICE V zámeckém parku v Petrovicích vznikala poslední červencový víkend dřevěná umělecká díla. Konal se zde čtrnáctý ročník Petrovického řezbování.

V pátek i s doprovodným programem pro děti, když se zde uskutečnil první ročník Parkohraní. Pro ty nejmenší byly pod vzrostlými stromy připraveny různé soutěže. Večer pak zahrál oblíbený

DJ Sláva Bloch. V neděli poledne došlo na veřejnou prezentaci výtvorů řezbářů, kteří celý víkend nepustili z rukou motorové pily a další nářadí. Po hudebním úvodu Natálie Příbalové, Daniely Vozábalové a Víta Jenička z tria Acoustrings se slova ujal starosta Petrovic Pavel Kubiček, který řezbáře a jejich díla představil.

První uvedenou sochou

se stalo divoké prase od Víti Budky z Bělčic, který přijel do Petrovic poprvé. Při druhém zářezu smolně přerzl hřebík. Ač původním záměrem bylo vytvořit sovu, nakonec z toho vyšlo právě divoké prase. Přitomní se netajili názorem, že prase je jako živé a už vedli diskusi, kam by se mohlo v září umístit. A že

Pokračování na straně 9

Mše o pouti se konala pod širým nebem, pouťové posezení v sále hostince

OSEČANY Nedělní odpoledne na osečanské pouti se již po dlouhá léta nese ve znamení vystoupení některé ze známých dechových kapel. V minulosti to byla mimo jiné Malá muzika Nauše Pepíka nebo Rožmitálská Venkovanka a zahrát na pouti přijeli i jihočeští Babouci.

Tentokrát zavítala do Osečan Toulavá kapela Josefa Janouška z Rožmi-

tálu pod Třemšínem. Ani tito muzikanti se rozhodně necítili v Osečanech v úloze nováčků, vystupovali zde při stejné příležitosti i před rokem. Tentokrát však ne přímo na návsi, ale v sále hospody Na Růžku u Drobka.

„Jistili jsme se z toho důvodu, že na poslední červencovou neděli nebyla předpověď počasí zcela příznivá,“

řekl nám starosta Osečan Pavel Pechač. „Na druhou stranu je pro nás jako pořadatele tato varianta mnohem jednodušší, protože jsme jenom odemkli sál, zatímco při variantě venkovní bychom museli stavět stany a po skončení akce hned uklízet, zatímco teď můžeme uklidit kdykoliv.“ Na otázku, jestli se to pouze může zdát,

Pokračování na straně 9

Město přichází s novou službou pro seniory a osoby se sníženou soběstačností

SEDLČANY Město spustilo na začátku letních prázdnin půlroční pilotní projekt s názvem Senior taxi Sedlčany, jehož záměrem je pomoc osobám po dovršení pětadesáti let nebo osobám se sníženou, případně částečně sníženou soběstačností. Službu je možné využít výhradně v rozsahu území města a jeho osad.

„Převaha seniorů je zajištěna vozem Citroën Berlingo, jehož řidičem je Vít Procházka,“ řekla nám vedoucí Odboru sociálních věcí Městského úřadu Sedlčany Věra Skálová. „Poskytnutím služby

umožňuje město oprávněným osobám přepravu v případě, kdy si nemohou zvolit jiný způsob přepravy, a to pro účely přepravy přednostně do zdravotnického zařízení a doplňkově také pro zajištění k jednání na úřadech nebo k zajištění nákupů. S pravidly přepravy a podrobněji definovanou cílovou skupinou se zájemci mohou seznámit na našich webových stránkách.“

Věra Skálová podotkla, že služba Senior taxi nenahrazuje úkony pečovatelské a zdravotní záchranné služby, dopravu sanitním

Pokračování na straně 5

Starostové o prázdninách nelení (1)

REGION Čím je pro starosty našich měst, městysů a obcí léto? Zeptali jsme se jich na to, zda je pro ně něco v tomto období výjimečné. V tomto čísle přinášíme odpovědi prvních tří.

Čestmír Sosnovec, Nedrahovice

Léto pro starostu znamená žádnou změnu. Práce se na něj valí pořád stejně, nebo spíše více

a více. Občasně vidí světlo na konci tunelu, jehož projíždění mu někdy zpestří krátká dovolená. Pro mne byl letos balzámem červencový pobyt v Jizerských horách a jejich skvostná příroda.

Jana Pšeničková, Nalžovice

Pro mě je léto sluníčko, koupání ve Vltavě, posezení za teplých večerů s rodinou

Pokračování na straně 3

Připravovaná kampaň pomůže nejenom sedlčanským včelařům

REGION Středočeský kraj opět pomůže včelařům prostřednictvím osvětové kampaně s prevencí šíření moru včelího plodu. Kampaň má také pomoci v odhalování dosud neznámých ohnisků ve středních Čechách.

„V tuto chvíli mám informaci, že na Středočeském kraji byla schválena tato kampaň, ale schůzka, na které se budou plánovat přesné termíny, se teprve bude konat,“ sdělil redakci v závěru minulého týdne předseda základní organizace Českého svazu včelařů Sedlčany Michal Ridoško. „Předpokládám, že vše se rozběhne v závěru roku, nebo příští rok na jaře. Již před dvěma lety se konala ve Středočeském kraji stejná kampaň, kdy bylo zřízeno sběrné místo, členové našeho spolku odevzdávali měl, a zasilali jsme ji hromadně do vybrané laboratoře, která potom sdílela výsledky s námi i s krajskou veterinární správou. Předloni i loni tato kampaň nesla název Hrr na mor. Projekt vznikl jako

iniciativa středočeských včelařů reagující na šířící se nákazu moru včelího plodu. Nyní se vzorky budou sbírat od ledna do dubna 2025. Více informací o přesné podobě akce budeme mít na konci tohoto roku.“

Cílem nové kampaně bude proto především přesvědčit včelaře k zapojení do bezplatného plošného vyšetření včelstev. Oslovení budou všichni včelaři se stanovišti registrovanými na území Středočeského kraje. „Středočeský kraj chce deklarovat jasnou podporu včelařům při potírání nebezpečné nákazy morem včelího plodu a udělat maximum pro to, aby včelaři měli dostatek informací a asistenci při krocích vedoucích k řešení jejich problému,“ uvedla radní pro oblast životního prostředí a zemědělství Jana Skopalíková.

Ve Středočeském kraji je v současnosti na osmdesát tisíc včelstev, členové sedlčanské základní včelařské organizace jich mají kolem osmi set.

David Myslikovjan

Opěrná zeď kolem školy se dočká rekonstrukce, u budovy vznikne i bezpečné parkoviště

KOSOVA HORA Na přípravě projektu rekonstrukce opěrné zdi kolem školní budovy v Kosově Hoře se podílí i obecní zastupitelé. Markéta Macháčková na studii a architektonickém pojetí a práci spojených s projektovou přípravou se ujal Martin Pyšna.

„Opěrná zeď je kolem celé školy a nyní se bude odtěžovat kus dejšího svahu, což si vyžádalo geologický průzkum, aby bylo všechno v pořádku,“ informovala redakci místostarostka Kosovy Hory Lenka Havlíčková. „Momentálně se potýkáme s vyřešením dopravní situace, aby se podařilo rozšířit sil-

nici u školy a aby zde mohla vyrůst bezpečná parkovací místa pro vý-

ANKETA Na kterou ze svých dovolených nejraději vzpomínáte?

Prázdniny jsou právě v polovině. Někdo se teprve na svou dovolenou chystá, ale mnozí z nás mají dlouhou šňůru vysněných dní letos již za sebou. Proto jsme zeptali, která z dovolených vám nejvíce uvízla v paměti.

Jiří Havel, Sedlčany

Nejraději vzpomínám na svoje dovolené v horách, na chození a ferratové lezení, což je zajištěné lezení po natažených ocelových laněch na cestách. Spousty ferratových stezek je v Rakousku, ale u nás už taky, například poblíž Bechyně a Tábora. Rádi jezdíme i k moři, ale nejraději volíme hory a chození po nich.

Dagmar Zoulová, Sedlčany

Nejraději vzpomínám vždy na tu poslední. Teď před čtrnácti dny jsem se vrátila z lázni v Turčianských Teplicích. Zdejší termální bazény jsou vynikající. Protože mám ráda pěší túry, které obvykle absolvuji s kamarádkou, vzpomínám i na pobyt v Jizerských horách.

Dana Lhotová, Sedlčany

Nejraději vzpomínám na dovolené, když jsem se svou rodinou jezdila s našimi tehdy malými dětmi do Itálie. Například do Bibione. Poslední dovolenou jsem strávila na Kanárských ostrovech, také tam se mi líbilo, jenom těch pět hodin v letadle bylo docela dlouhých. Před rokem jsme byli v Turecku, můj kufr zůstal v Praze a vůbec nebyl do Turecka odeslán. Musela jsem si tam koupit jedny šaty, tričko a kraťasy. Všechno jsem si prala v ruce, a na to moc ráda nevzpomínám. Jinak se mi líbilo i na dovolených u nás, na Šumavě nebo ve Valašských Kloboukách.

Michaela Špaňhel, Praha

Nejraději vzpomínám na dovolenou na Mallorce, protože to byla společně s manželem zároveň naše svatební cesta. Teď nás čeká první společná dovolená k moři s naším malým synem, takže uvidíme, jestli budu vzpomínat i na tuto dovolenou, nebo ne.

Marie Bazalová, Sedlčany

Já ráda vzpomínám na všechny dovolené, protože všechny byly krásné. Letos jsem byla na ostrově Zakynthos a loni ve Španělsku. Nesmím zapomenout na naši vlast a nejraději cestuji ve svém nejbližším okolí.

Marie Kratochvílová, Sedlčany

Já také ráda vzpomínám na všechny. Líbilo se mi moc ve Francii, a to i díky průvodkyni, která nám vyprávěla o historii Paříže. A protože jsem ráda chodila pěšky, mám hodně prochozené Sedlčansko. Je tady moc hezky.

David Myslikovjan

Obchodní kancelář

Jindřiška Kolářová

poradenství
v oblasti pojištění

Tel.: 776 850 100

Havlíčková 705, Sedlčany

(ve zlatnictví u Pokorných)

ná zeď školu zvýraznila. I když se vzhledem k obtížnostem stavebního řízení a řešení dopravní situace potýkáme s pomalejším postupem, než jsme předpokládali, přesto se již blížíme do doby, kdy budou moci být zahájeny práce.“

Místostarostka Kosovy Hory věří, že to bude na jaře příštího roku, aby další školní rok už byl zahájen v novém prostředí. Otázkou dalších diskusí také bude, zda by se nějak nechalo oživit volné místo na nové opěrné zdi, například nápisem či ornamentem, nebo jestli bude lepší ji nechat tak, jak bude opravená.

David Myslikovjan

stup dětí, jejichž rodiče je přivázejí do školy. Chtěli bychom, aby opěr-

Působivý výhled i bludiště v kukuřici – to je Onen Svět

ONEN SVĚT Nedaleko Langovy rozhledny vyrostlo, a to doslova, letos již druhým rokem, kukuřičné bludiště.

Dřevěná konstrukce rozhledny je vysoká 15 metrů a byla postavena v roce 2001. Stojí v nadmořské výšce 620 metrů na bočním vrcholu kopce Hrby na pomezí Středočeského a Jihočeského kraje

diště. Na ploše 1,8 hektaru je připraveno několik propletených tras. Rozmístěná stanoviště se dvěma hrami, jedna vhodná pro mladší zabloudilce, druhá určená pro větší dorost nebo i do-

spělé. Je vlastně na každém, co si zvolí.

Pokud trasu zvládnete a neztratíte se a odevzdáte správně vyplněnou kartičku se splněnými úkoly, kterou dostanete při startu a zaplacení vstupného, vysloužíte si sladkou odměnu.

Když ještě budete mít sílu a náladu, nezapomeňte zajít na rozhlednu. Langova rozhledna těsně sousedí s chatou Onen Svět. Patnáct metrů vysoká celodřevěná rozhledna stojí v 620 metrech nad mořem a v roce 2022 prošla kompletní rekonstrukcí. Ze čtyř pater nabízí malebný výhled do oblasti Středního Povltaví a za pěkného počasí lze zahlédnout i Alpy. Naskytne se vám panoramatický výhled do celého okolí. Je možné vidět nejen Orlickou přehradu a zámek Orlík, ale i Kovářovsko, Krásnohorskou a Šumavu, krásné Střední Povltaví nebo i Středočeskou pahorkatinu. Nedaleko končí i naučná stezka, která startuje v Týně nad Vltavou a její cíl je právě na Onem Světě. Má celkem 21 poučných zastavení.

Jana Motrincová

Starostové o prázdninách nelení (1)

Dokončení ze strany 1 a přáteli. Ale také plná obec rekreatantů a hromady komunálního odpadu. Léto je na obci nabitě úkoly, které jsou třeba splnit při úklidu a údržbě obce, než bude zima.

Petr Halada, Kamýk nad Vltavou

Léto je pro mě obdobím obav před možnými povodněmi, katastrofami, které jsou stále častější z důvodu postupné změny klimatu. Prožil jsem jich několik a vím, jak je těžké je zvládnout a pak od-

straňovat následky. Také je to pro mě letní tábor

na Loužku, kam jezdím již čtyřicet tři let a kde v posledních letech vařím v kuchyni a mám hroznou radost, když všem chutná a chodí si přidat.

Olga Trachtová Hadáčková

Příbramská rally přinesla dvě havárie a nepřekvapivé vítězství

REGION Do 43. ročníku Silmet Rally Příbram se přihlásily 102 posádky. Mezi favority patřili jednoznačně Jan Dohnal s Fordem Fiesta WRC a příbramský Jan Černý se Škodou Fabií R5.

Ve startovní listině byly dvě posádky německé, jedna polská, jedna česko-německá a jedna česko-slovenská. Mezi řidiči byla pouze jedna žena. Veronika Kožmínová s Oplem Adam R2 skončila celkově na 26. pozici. Na sedadlech spolujezdců

zná, dojel na druhé pozici v sedmi z osmi rychlostních zkoušek. Pouze v poslední osmé dojel třetí, kdy se před něj dostal Václav Kopáček s Fordem Fiesta R5. Třetí nejrychlejší čas měl šestkrát Štajf, jednou zmíněný Černý a jednou Kopáček. Kromě Kocha se do první desítky žádný zahraniční jezdec nedostal.

Závod nedokončilo nebo se na trati potýkalo s problémy skoro dvacet posádek. Už při zkoušce zastavil Radoslav Ne-

a Jana Žaluda, v RZ4, která byla vytyčena z Borotic do Drhovců, pro Martina Klepáče, Luboše Duspiva a Luboše Krameše. Pátou RZ nedokončil z technických důvodů Jaroslav Pešl, Jiří Káňa a Petr Šimůnek.

V šesté rychlostní zkoušce, která vedla stejně jako ta druhá z Křečovic do Minartic, havarovala posádka Daniel Bartůnek a Martin Fabián. Zkouška byla nejprve kvůli této havárii přerušena, po několika minutách ale mohla

zasedlo žen čtrnáct, z toho jedna právě vedle zmíněné řidičky. Na tratích se tedy proháněla jedna čistě ženská posádka.

První rychlostní zkoušku nejlépe zvládli právě dva výše jmenovaní a stali se vedoucími posádkami i v průběžném pořadí. Třetí nejrychlejší čas si připsal Vojtěch Štajf se Škodou Fabií R5. Ve vedoucí desítce bylo devět Čechů a Maximilian Koch z Německa.

Také dalším rychlostním zkouškám vévodil Dohnal s nejsilnějším vozidlem startovní listiny. Černý, který zdejší tratě dobře

špor. Tomáš Václavík, Petr Klokočník, František Felt a Vlastimil Dědic měli technickou závadu hned během RZ1 nebo po jejím ukončení. Martin Migdal ve zkoušce, která vedla ze Sestrouně do Křečovic, havaroval.

Ve druhé rychlostní zkoušce z Křečovic do Minartic změnila kolo posádka Matěj Manderla a Martina Kalistová. Technická závada zde znamenala vystavení stopky pro Milana Blahouta. Ve třetí RZ z Lichov do Nalžovic skončily kvůli technické závadě posádky Petra Kopsy, Jana Šrámka

pokračovat. Poslední RZ byla tato šestá ještě pro Michala Šlehofera, kterého zastavila technická závada. Poslední dvě etapy se už obešly bez větších komplikací.

Penalizaci si připsalo osm posádek, z toho jedna dokonce dvakrát. Šlo o Michala Babičku, který dostal jednou 10 s za předčasný start a jednou 70 s za pozdní příjezd do časové kontroly. Největší penalizaci, 600 s, dostal za předčasný příjezd do časové kontroly Václav Kalný.

Olga Trachtová Hadáčková

STŘÍPKY Z MINULOSTI (11)

Jaroslav Vrchlický a doteky našeho kraje

„Za trochu lásky šel bych světa kraj, jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí...“ Kdo by neznal jednoho z našich největších básníků? Byl také prvním českým autorem nominovaným na Nobelovu cenu za literaturu, i když ji bohužel neobdržel. Jeho dílo obsahuje přes 200 svazků, více než 80 básnických sbírek a 50 divadelních her, skutečně úctyhodný počet. Překládal především poezii, a to jak klasickou, tak moderní.

Tak, jak to tedy vlastně všechno začalo?

17. února roku 1853 se vracel povozem ze Slaného do domovských Loun Jakub Jan Frída s manželkou. Mezi Panenskou Týnicí a Chlumčany se jim na cestě narodil syn, Emil Jakub Frída. Možná, že vám to jméno nic neříká, ale právě takové dostal při křtu budoucí básník. Kde přišel k pseudonymu Jaroslav Vrchlický?

Pseudonym si zvolil na návrh spolužáka z klavírního gymnázia Josefa Thomayera. Jako studenti jednou na jaře navštívili rozkvetlé údolí řeky Vrchlice u Kutné Hory a mladý Frída (Vrchlický) byl unesen tou nádhernou jarní scénérií.

Podívejme se nyní společně na neznámé souvislosti z jeho života...

První souvislost – původ rodu na Tábořsku

Předky básníka můžeme najít ve starém svobodnickém rodě Frídů, který od nepaměti sídlil v Bradáčově u Mladé Vožice na Tábořsku. Jméno se tu vyskytuje již zkráj 16. století na svobodnické chalupě čp. 21.

Na kraj svých předků si Vrchlický vzpomněl v básni Cestou k Táboru:

„Kraj epický. A dumá v příkré kráse,

Ať po něm slunce pohár rozlévá se,

V něm ostrě stopa velkých dějů vryta,

...

A zdá se ti, že slyšíš starou zemi

Pod vozy táborů se ještě chvěti.“

Druhá souvislost – překladatel Friedrich Adler A Sedlčansko

Friedrich Adler se narodil v roce 1857 v Kosově Hoře u Sedlčan (německy se v té době nazývala Amschelberg). Pocházel ze zámožné židovské rodiny a odmalička se pohyboval v dvojjazyčném česko-německém prostředí, což mělo později pochopitelně výrazný a přirozený vliv na vývoj v jeho vlastní úspěšné překladatelské činnosti. V Kosově Hoře chodil malý Friedrich do židovské školy.

Nejvíce ceněn byl Adler za překlady básní od Jaroslava Vrchlického do němčiny. I když nebyl první a ani jediný, kdo přeložil jeho básně, byl bezesporu považován za jednoho z nejlepších překladatelů jeho básní. Mezi Adlerem a Vrchlickým vzniklo brzy upřímné přátelství založené na respektu a úctě, doloženém v mnoha vzájemných korespondencích.

Hlavně díky Adlerovi byl Vrchlický blíže poznán a uznáván více v zahraničí než u nás. Vysoká kvalita těchto překladů je dána tedy především tím, že Adler dokonale ovládal český a německý jazyk a znal obecné zákonitosti básnického jazyka. V neposlední řadě sehrálo velkou roli důvěrné přátelství s Vrchlickým, díky němuž poznal osobitost, myšlenky a pocity významného českého básníka. Adler si uvědomoval jednu zásadní věc, a sice, že nepřekládá pouhá slova, ale básníka.

Třetí souvislost – Merano a Merán

Od roku 1875 působil Vrchlický jako tajemník a vychovatel synů hraběcí rodiny Montecuccoli

Laderchi v italském Meranu. Jméno Český Merán, po italském vzoru Meranu, nosí malebná kotlina okolo Sedlce-Prčice už více než sto let. Je plná starobylých vesniček, v nichž v každé najdeme nějaký ten křížek, kapličku, tvrz, kostelík či starou školu. Obklopuje je přívětivá krajina s lesíky, loukami a poli s mnoha pozoruhodnými výhledy.

Čtvrtá souvislost – Jaroslav Vrchlický a ženy

Když mu v roce 1892 vyšla sbírka Okna v bouři, málokdo věděl, že inspirací pro toto dílo byl ořes v básnickově soukromém životě. Zhroutil se mu svět...

„Za trochu lásky šel bych světa kraj,

šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý,

šel v ledu, ale v duši věčný máj,

šel vichřicí, však slyšel zpívat kosy,

šel pouští, a měl v srdci perly rosy.

Za trochu lásky šel bych světa kraj,

jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí.“

Vrchlický se zamiloval do spisovatelky Sofie Podlipské, jež byla o dvacet let starší nežli on. Byla sestrou spisovatelky Karoliny Světlé. Nakonec si ale vzal její dceru Ludmilu, se kterou měli tři děti. Tedy myslel si, že spolu měli. Bohužel až pozdě zjistil, že dvě ze tří dětí byly následkem manželčiny nevěry. Děti přijal za své, ale jí už nikdy neodpustil...

Pátá souvislost – Jaroslav Vrchlický a památný Blaník

Známa Balada Blanická zpracovává pověst, že se Blaník na Velký pátek otevírá. I další báseň má původ v kraji pod Blaníkem.

„Pod Blaníkem u silnice stojí boží muka.

I jdu kolem a já ptám se: Komu srdce puká?

Ale sedláčkovi puká,

jenž jde večer kolem, Krvavá zář od západu, když se lije polem.

...

Co vše muselo se přestát, co ten lid jen zkusil,

Co zde kleteb k nebi létlo a co vzdechů zdusil.“

Šestá souvislost – Stupčice

Stupčice jsou malá vesnice na hřebenech Českého Meránu. První písemná zmínka o vsi pochází z roku 1389. Roku 1899 zde lékař Ladislav Krouský otevřel své sanatorium. Nabízel masáže, elektroterapii, bahenní léčbu a lékařsky upravenou dietní stravu. Pomáhal tu pacientům po těžkých nemocích a operacích, duševně rozrušení zde hledali a také nalézali klid.

Od roku 1908 Vrchlického začala trápit nemoc, měl úporné bolesti hlavy, v srpnu prodělal záchvat mrtvice, po němž viděl dvojmo a ztratil schopnost číst. Mimo jiné se léčil právě i zde, ve Stupčicích. Z roku 1922 se zachovala vzpomínka na pobyt mistra Vrchlického ve Stupčicích v roce 1910.

„Před dvanácti lety dlel na léčení v lázních stupčických náš Jaroslav Vrchlický. Byl tehdy dávno již v podzimu života a z neznáma pozvolna blížil se ševl perutí Azrailových ke skráním básnickovým. Za krásného srpnového dne jela chorého mistra navštívit společnost z Prahy, prof. dr. Thomayer, prof. Pelnář a básník A. E. Mužík. Vzduch byl průhledný a mírným teplem prohřátý, krajina zamkle teskná jakoby do sebe zadumaná. Z nádraží přes louky k stupčickým lázním není daleko, uprostřed zeleni sadové stojí lesní lázeňský dům. Vidíme v dálce v koutě parku kohosí, bílý, hustý, dlouhý vous svítí z daleka, poznáváme tu hlavu, jak jsme ji stokrát viděli v Praze, Je to on, celý, všecek, pravda trochu zestárly a jakoby trochu patinou času pokrytý. Poznává nás, ale

i my poznáváme jeho z nové stránky, jako trpitele a člověka, který měl vždy tolik pochopení pro bolesti a útrapy cizí, dnes je musí naléztí pro svoje. Slunce svítí a kolem majestátní hluboké ticho, slunce ukolébává v sladký, zdravý polospánek...“

„Mám dosud bolesti“, poznamenal, když po chvíli procitnul, „zítřka ji napíšu“. Bylo to 23. srpna 1910, kdy Jaroslav Vrchlický napsal ve Stupčicích svoji poslední báseň, Finále.

„Vše bylo již, čím srdce tvoje stůně, čím touží nyje, nařká i jása,

vše, co můž' ve tvém srdci vzbudit krása všech květů zemských opila tě vůně.

Tak prožil's žití s jásosem i hořem, a co dal život, pil jsi ze všech čiší,

ať dobro, krása, láska, plod i kvítí. Tak od mládí spěl's k ideálu výši,

a kde jsi stanul dlouhou poutí žití, pil's ze všech čiší, teď se opij mořem!“

Mistr Jaroslav Vrchlický zemřel 9. září 1912 v 59 letech, podle lékařské zprávy následkem sklerózy mozkových cév. Je pohřben v Praze na vyšehradském Slavíně.

Epitaf si složil již sedm let před svou smrtí:

„Postůj zde poutníku, v hrobě tom Vrchlický Jaroslav leží,

básníkem doby své byl, mravencem pilností svou,

klenoty nejdražší z ciziny v pokladnu přenes své vlasti, myšlenkám vlastním však též svoji dal ražbu i kov.

Málo měl na světě štěstí, přátel však, lásky též dosti, v otčiny půdě teď spí, spokojen, tichý a rád.“

Jsou lidé velcí, kteří nebývají nikdy zapomenuti. Jsou naopak lidé malí, co jsou zapomenuti ještě za svého života. Emil Jakub Frída alias Jaroslav Vrchlický byl člověkem toho prvního druhu. Jeho dílo tu s námi zůstane stále. Je dobře, že se řízením osudu dotknul i našeho kraje...

Miroslav Fiala

Město přichází s novou službou pro seniory a osoby se sníženou soběstačností

Dokončení ze strany 1
vozem a další služby nebo úkony, nespádající do kompetence poskytovatele této služby. Pokud vůz právě nejezdí, parkuje přes den na náměstí před modrou budovou vedle radnice, aby byl v pohotovosti. Pokud zájemce zavolá, může se spolehnout na to, že řidič v dohodnutém čase přijede na místo, které si klient určí. Objednávky je možné učinit nejdříve tři dny předcházející dni jízdy, nejpozději jeden pracovní den přede dnem objednávané jízdy. Služba není poskytována o sobotách a nedělích.

Jako zcela první klientku přepravil vůz k lékaři Evu Honigovou, která bydlí v Sedlčanech na Sever-

ním sídlišti. Zeptali jsme se jí proto, co na novou službu ve městě říká: „Chtěla bych poděkovat městu, že službu umožnilo,“ uvedla Eva Honigová. „Od kamarádek jsem už dříve slyšela, že něco podobné zavedly v jiných městech. Osobně jsem s touto službou velice spokojena, jsem po úraze, používám chodítko, a byla jsem bezradná, jak se dostat k zubní lékařce, která bohužel nemá ordinaci v přízemí. Jeden syn bydlí na jižní Moravě, druhý u Rožmitálu pod Třemšínem, jsem sice soběstačná, ale tato pomoc je pro mě obrovská. Když jsem se od známé dozvěděla, že vyšla informace o zavedení služby, hned v pondělí 1. července jsem zavolala na uvedené číslo, že bych si dopravu potře-

bovala na určitou hodinu zamluvit. Možná byli tak trochu překvapení, protože jsem se ozvala jako první velice rychle, ale všechno dobře dopadlo. Pan řidič přijel zcela přesně i s pracovníci sociálního odboru, a já jsem jim řekla, že věřím, že se služba ujme, protože je pro nás seniory doslova k nezaplacení. Vždyť když zaplatíte v obchodě třicet korun, tak si skoro nic neodnesete. Velice ráda bych novou Senior taxi ve městě využívala podle potřeby i v budoucnosti. Zvlášť když i pan

řidič je nesmírně šikovný, hned jsme se také příjemně pobavili. Dokonce mi připomíná mého vnuka (úsměv).“

Vedoucí Odboru sociálních věcí Věra Skálová dodala, že Citroën Berlingo, který je nyní určen pro přepravu seniorů, byl zapojen vzhledem k dostatečnému nákladovému prostoru i ke stěhování Pečovatelské služby Sedlčany z důvodu rekonstrukce objektu v areálu nemocnice do ulice 28. října. **David Myslíkovan**

● **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 730 529 545. **96/24**

● **Nabízím k dlouhodobému pronájmu** slunný byt v Sedlčanech, ul. Za Nemocnicí, lokalita v blízkosti centra, dobrá dostupnost MHD, vlak. Byt má rozlohu 62,75 m², 2+1 a je umístěn v 1. podlaží. Plastová okna, dům je po celkové rekonstrukci a zateplen. Nájem 10 000 Kč + náklady za energii. Bude požadována kauce ve výši 2 nájmů. Tel.: 603 519 544, 777 856 626. **97/24**

● **Prodej medu – včelí med (květový, smíšený, lesní) přímo od chovatele,** 160 Kč za kg. Tel.: 739 358 454. **98/24**

Pronajmu dlouhodobě nebytové prostory

v Solopyskách u Sedlčan

(180 m², voda, kanalizace, 380 V/220 V)

Lze i jako bydlení – ubytování po dohodě

**Tel.: 604 920 732,
+41 772 205 588**

Prodám palivové dřevo měkké 800 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštěpané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

ŘÁDKOVÁ INZERCE

15 Kč/řádek

Tel.: 774 414 225

SDH Prosenická Lhota pořádá 26. ročník

LHOTECKÉHO PĚTIBOJE

soutěže dvojic v netradičních disciplínách

Prosenická Lhota

sobota 3. srpna od 13 hodin

Po skončení soutěže volná zábava do pozdních nočních hodin

PŘIJMEME ŘIDIČE

pro obsluhu komunální techniky

Nástup dle domluvy

Požadujeme řidičské oprávnění skupiny C

**Podrobné informace na
emailu: info@stssedlcany.cz
telefonu: 728 216 494**

L & N

MARCEL LUNDÁK

NEJVĚTŠÍ VÝROBCE ČTYŘHRANNÉHO PLETIVA VE STŘEDNÍCH ČECHÁCH

ŽEMLIČKOVA LHOTA 29

PETROVICE U SEDLČAN

TEL., FAX: 318 856 456

MOBIL: 602 385 829

MOBIL: 607 869 641

KŘEŠICE (u Olbramovic)

TEL., FAX: 317 729 873

MOBIL: 607 869 641

MOBIL: 602 385 829

Po - Pá 7-17 hod., So 8-12 hod.

Po - Pá 8-17 hod., So 8-12 hod.

NABÍZÍME:

VELKÝ VÝBĚR PLETIV, SLOUPKY, BRANKY, BRÁNY, SVAŘOVANÉ SÍTĚ, PODHRABOVÉ DESKY, LESNICKÁ A CHOVATELSKÁ PLETIVA, PŘÍSLUŠENSTVÍ A VŠE CO VÁŠ PLOT POTŘEBUJE.

www.pletivolundak.cz

l.lundakova@seznam.cz

LUMIAL

Po - Pá: 7 - 17

So: 8 - 11

www.lumial.cz

Milan Poncar, Kosova Hora 77 (za hřištěm) Tel.: 318 821 249, 603 286 328

VODA - TOPENÍ - PLYN - MONTÁŽE

velkoobchod - maloobchod

❖ boilers
DRAŽICE, STIEBEL ELTRON

❖ kompletní sortiment
KORADO

❖ čerpadla do vrtaných studní
GRUNDFOS, SIGMA,
PUMPA, DAB

❖ kotle elektrické, plynové, tuhá paliva
OPOP, SLOKOV, ATMOS, PROTHERM,
KOVARSON, BENEKOV atd.

**Vzorkovna
koupelen
400 m²**

3D vizualizace
koupelny zdarma

PROVÁDÍME REVIZE KOTLŮ na tuhá paliva

AKCE na kompletní koupelny – sleva až 20 %

Je to o hledání síly a radosti i v naprosté beznaději, říká režisér Miroslav Bambušek ke scénickému dokumentu o Ladislavu Hladovi

PETROVICKO Filmový a divadelní režisér, scénárista, dramatik a kovář. Miroslav Bambušek. Se svou ženou společně s místními založili spolek Obděnická fara, jehož úkolem je z fary vytvořit kulturně duchovní křižovatku regionu.

Miroslav Bambušek zná Petrovicko velmi dobře. Se ženou koupili chalupu v malé vesničce nedaleko Petrovic, kam jsem se za ním jedno horké letní odpoledne vypravila udělat rozhovor. Přivítal mě srdečně a odpovídal poutavě. Zapálený pro vznikající scénický dokument s názvem Obděnický farář Ladislav Hlad.

Jak jste se do regionu dostal? Inspiroval vaši tvorbu?

Letos je to dvacet let, co jsme tady koupili barák. Celý jsme ho opravili původními technologiemi. Už tenkrát jsem se dozvěděl o odbojové organizaci Černý lev 777 (pozn. red.: protikomunistická odbojová organizace působící v jižních a východních Čechách od roku 1948 do poloviny padesátých let) a o Ladislavu Hladovi. To mě velmi zaujalo a inspirovalo. Teď trochu odbočím do roku 2012 – tenkrát jsem napsal pro pražské Divadlo Na Zábradlí hru Česká válka. Inspiraci jsem pro ni v konkrétních událostech našel právě v tomto regionu. Hlavním tématem jsou osudy účastníků třetího protikomunistického odboje. Už tehdy ve hře vystupovala postava faráře Ladislava Hlada. Vraťme se ale do současnosti. Souběh okolností tomu chtěl, že netrvalo dlouho a přišla pro mě další inspirace. Svou roli v tom hrála právě fara v Obděnicích, která se zde poslední dva roky intenzivně řešila, což jsme s rodinou sledovali. Je dobře, že ji obec koupila. Dnes,

ve dvacátém prvním století, vnímám Ladislava Hlada jako nejvýznamnější figuru

nostních složek v Praze, který pochází z Vysokého Chlumce. V roce 2000

Režisér Miroslav Bambušek natočil scénický dokument nesoucí název Obděnický farář Ladislav Hlad. Premiéra bude v září na faře v Obděnicích.

nejen tohoto regionu, která má sakramentsky co říci a která je pevně spjatá právě s tímto místem.

V podstatě jsme se dostali k mojí další otázce: Proč zrovna Ladislav Hlad? Proč ne třeba páter František Ferda nebo další osobnost regionu Josef Čihák. Mohli bychom určitě pokračovat...

Protože L. Hlad byl s tímto místem skutečně srostlý. Fungoval tady šestnáct let od roku 1934 do roku 1950, takže vlastně ve velmi dramatickém období. Jsou tu fáze druhé války i nástupu komunistické diktatury. Samozřejmě, inspirativních osobností je tady v kraji mnoho. Scénické dokumenty o dalších plánujeme časem. A pomalu začínám sbírat materiály.

Jaké bylo vaše první seznámení se s významným obděnickým farářem?

O Ladislavu Hladovi jsem věděl z práce Tomáše Bursíka, což je historik a v současné době zástupce ředitele Archivu bezpeč-

napsal práci o odbojové organizaci Černý lev 777. V práci byl i medailonek o Hladovi. Jeho příběh mi utkvěl v paměti, bylo to jenom takové torzo. A teď se zase vrátím zpátky. Před rokem koupila obec Petrovice faru v Obděnicích. Moje žena Zuzana se to dozvěděla, zavolali jsme starostovi Pavlu Kubíčkovvi a setkali se. Vše jsme probrali. Vize, nápady. A s tím jsme taky šli za místními lidmi. Dali jsme hlavy dohromady. Chuť a elán udělat něco pro takto podstatné místo, byla jasná. Postupně vznikla vize budoucnosti obděnické fary – KMK – tedy knihovna, muzeum a komunitní centrum. Petrovický starosta byl k tomuto směřování velmi vstřícný a za to mu patří dík. Aktivita fary otvírá právě projekt o L. Hladovi, poněvadž on směřování obděnické fary vlastně svým odkazem určuje a cítime se mu zavázáni. A také proto, že o tak významné osobnosti zde v regionu vědí lidé obecně bohužel

velmi málo. A nejen tady. Všude! Byla to jasná příležitost. Vždyť Hlad na faře v Obděnicích dlouhá léta žil a působil. Samozřejmě nejen tam, ale otisk zde nechal nezapomenutelný. Když jsem pak po nějakém čase pátral v Ústavu pro studium totalitních režimů, tak mají o tak významném knězi pouhé tři slabé složky... Naštěstí díky spolupráci s jinými historiky a archiváři se nám podařilo dohledat skutečně velké množství podstatného materiálu. A to nejpodstatnější jsem našel právě na faře v Obděnicích.

Představte nám tedy faráře Hlada více.

Ladislav Albert Hlad se narodil 3. února 1908 v Plzni, kde byl do týdne pokřtěn jako nejstarší dítě Ladislava a Karolíny Hladových. Pocházel z velmi chudých poměrů. Otec mu brzy zemřel a jeho dobrodincem během studií se stal plzeňský kněz Josef Limpouch. V letech 1926–1930 studoval na Katolické teologické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Na kněze byl vysvěcen v Praze 6. července 1930 pražským arcibiskupem Františkem Kordačem. Postupně kaplanoval v Rokycanech, v Sedlci-Prčici a na Sázavě. Jeho důležitá životní cesta ale začíná v Obděnicích v roce 1934. Až do svého prvního zatčení v červenci v roce 1950 působil jako farář právě zde, než ho STB sebrala u autobusové zastávky na rozcestí Obděnic a Žemličkovy Lhoty. Byl uvězněn. I tak ale zůstalo obrovské pouto mezi ním a místními. Měl velmi laskavou a optimistickou povahu. Lidé ho měli rádi. Ač ho zavřeli a pustili po třech letech, v STB zatím neměli ani tušení, že je nesídelním pražským biskupem, titulárním biskupem cedínským, tajným biskupem

s pravomocí zastupovat biskupy v českých krajích v případě, že by jim stáť zabraňoval vykonávat dosavadní funkce. V dekretu bylo doslova uvedeno, že nesmí nosit žádné biskupské insignie. Jeho jmenování biskupem zůstalo utajeno a nebylo oficiálně zveřejněno. Po vysvěcení se vrátil do Obděnic, kde dál působil jako farář a vikář. Bohužel utajen nezůstal dlouho. Někdo ho po čase udal. V roce 1956 jel z návštěvy od řeholních sester s Vladislavem Kabátem z Rybníčka, kterého připravoval na kněžství. Cestovali na motocyklu. V ulici Pod Kaštany v Praze na Hradčanské do nich narazilo vojenské auto, které je dlouho sledovalo. Vladimír Kabát zemřel na místě a Ladislav Hlad přišel o nohu. Za čas putoval Hlad znovu do vězení. Tentokrát už na dlouhých dvanáct let. Ven se dostal až na amnestii. Samozřejmě měl znemožněno se zkontaktovat s lidmi, které znal a měl rád. Potají si s nimi psal dopisy, jako svatý Pavel. Jaké to neslo možné následky, všichni asi tušíme. Zbytek života trávil ve třech internačních táborech – v Oseku, Senohrabech a v Moravci. Zemřel po třetím infarktu v roce 1979. Mluvím hodně ve zkratce, v kostce. Jeho skutečnou podstatu, vnitřní svět, myšlení, bude možno poznat při promítání dokumentu.

Jaké poselství nám divákům scénický dokument přinese?

Většina lidí si po získání těchto informací řekne, to byl ale chudák! Ten to měl ale těžké. Ale nyní docházíme k tomu, proč scénický dokument vzniká, jaká mne k tomu vedla myšlenka a proč celou věc dělám. Ladislav Hlad nesl svůj těžký úděl s opravdu velkým

životním optimismem. Od takových lidí se my dnes, naše generace, i ta mladší, máme co učit. Nesl břímě a utrpení statečně, bez fňukání a nenávisti. Jakoukoliv překážku bral jako životní zkoušku. Něco, co mu prohloubí myšlení, anebo ho to přivede blíž k Bohu. Pro něj, a pro takové jako byl on, je všechno, co přichází, vlastně dar. Ale nejen to příjemné, přehledné a bezpečné. Ale i to zlé, nebezpečné a temné.

Co si představit pod termínem scénický dokument?

Scénický dokument je úžasný v tom, že se můžeme vžít do postavy. Do jejího vnitřního světa. Sleduje životní dráhu postavy od narození až do smrti. Scénický dokument je fenomén, který jsme poprvé udělali v roce

emoční moment. V druhé půli scénického dokumentu je diskuze s historikem, knězem a pamětníky řízená moderátorem. Moderátoři se tady vystřídají tři, budou to novináři Petr Fišer, Petr Vizina a Adam Drda. Z kněží například biskup Václav Malý, kněží Benedikt Mohelník, Pavel Kuneš, Petr Beneš nebo Michal Podzimek. Z historiků například Jan Stříbrný, Miloslava Kahounová, Tomáš Bursík, Stanislava Vodičková.

Jak dlouho vám trvalo dát celé dílo dohromady?

Asi rok. Pokud mluvíme o scénáři. Hudba vznikala na jaře a ujal se jí hudební skladatel a výtvarník Vladimír Franz. Lidé ho znají asi taky jako bývalého kandidáta na prezidenta. V. Franz bude na faře v Obděnicích v budouc-

sbor Záboj. Mimochodem v roce 1942 vznikla v Nechvalicích píseň s názvem Nechvalická hymna, která vyšla v tehdejší časopise. Noty se bohužel nezachovaly. Čtyři strofy v písni jsou věnované právě Hladovi. Ty jsem upravil a Vladimír Franz k tomu udělal muziku. Celou píseň nahrál profesionální pěvecký sbor z Brna. Myslím, že to bude hit – hymna obděnické fary... To říkám, abych trochu odlehčil. V. Franz většinu hudby, která bude ve scénickém dokumentu, nahrál v kostele v Petrovicích. K tomu je třeba dodat, že pěvecký sbor Záboj zde bude mít důležitou úlohu, protože bude zpívat naživo šest sakrálních písní, které za Hlada byly hojně zpívány.

Nalezl jste i nějaké pamětníky?

Nejstarší pamětníci je dle mého Marta Pilíková z Obděnic. Bylo jí patnáct let, když kněze Hlada poprvé sebrali. Jsme spolu v kontaktu, stejně jako s Josefem Žemličkou. Velmi důležitou práci odvedla M. Kahounová, která se v roce 1998 zaměřila na sbírání vzpomínek pamětníků. Vozil ji tehdy otec Ladislava Krejčí z Obděnic, který se s Hladem osobně dobře znal. Jinak třeba na faře v Petrovicích se nachází farní kronika, kde větší část zabírají záznamy Ladislava Hlada.

Jak moc těžké je vybrat to nejzajímavější?

Tak to je to nejtěžší. Materiálu bylo hodně. Historiografie šla dobře, ta je suchá. Orální historie – kde jsou vzpomínky, to už je o něco těžší, poněvadž to už jsou vztahové momenty, emoce. Do tohoto ranku patří i korespondence. A pak je to nejzásadnější – jeho myšlenky. Naladit se na jeho notu, přečíst veškerá kázání, pochopit ho. Meditace, eseje, kázání. Všechno studovat několikrát. Musíte se do toho ponořit a zužovat kruh až se dostanete postupně na podstatu věci a vznikne hrubý scénář. Pak si

dám chvíli odstup a začnu tříbit. Celé čtení materiálu naživo v rámci scénického dokumentu může trvat maximálně hodinu a půl. Do toho máte filmovou stopu. Lehké to není.

Kdy je premiéra?

13. září na faře v Obděnicích. Další termíny jsou určené již od února. Bude jich hned několik, což je dáno kapacitními možnostmi fary, a proto je také nutná rezervace mailem na adrese obdenicka@ gmail.com. Druhé uvedení (dnes již vyprodané) bude 19. září. Volná místa si lze ještě zarezervovat na 28. září a 28. října. Poslední letošní termín je 11. listopadu. Dílo je určené lidem z celé republiky. Určitou podporu na projekt jsme získali od Ministerstva kultury nebo od nadace Patronát Sedlčansko.

Jak jste vybíral herce?

Měl jste hned jasno, koho obsadíte?

Se Sašou Rašilovem se dobře znám a často spolupracujeme. A jsme kamarádi. V podstatě ve stejný den, kdy jsem se domluvil se Sašou, jsem se potkal s jiným svým dlouholetým kamarádem, hercem Igozem Chmelou. Stejně tak to bylo s hercem Jakubem Gottwaldem. Všichni se dobře známe. Jsou zkušení, ale i hledající. Je s nimi radost pracovat.

Koho chcete dokumentem oslovit?

Samozřejmě širokou veřejnost. Byl bych ale rád, aby scénický dokument vidělo i co nejvíce mladých lidí, středoškoláků, gymnazistů, dětí z druhého stupně základních škol. Dá jim to hodně. Víc než

hodiny dějepisu. Otevře jim to nové obzory i pohledy na svět a jejich úkolu v něm. Stejně se toto období ještě neumí na našich školách dobře učit a při tom je pro nás tak podstatné. Vlastně nás určuje.

Bylo něco, co vás překvapilo, když jste si pročetl veškeré dokumenty?

Ladislav Hlad a jeho duchovní rozměr. A situačně mě velmi zaujala pamětníky popsaná situace o chování občanů, když si přijelo STB pro pátera Hlada na faru do Obděnic. Přišlo se ho zastat třicet místních chlapů s kosami a vidlemi. Nechtěli ho dát. A tak estébáci nasedli do auta a odjeli. Vždyť to je naprosto nevídané. Nikdy se nestalo, že by farníci přišli bránit svého faráře v tak složitě době. Nebáli se. Je to pro místní stálá pochvala, ale vlastně i výzva. A celé to, co nám po sobě zanechal tolikrát umlčovaný a zapomenutý Hlad, je pro nás výzva. Jak na ni svými životy odpovíme my? Josef Zvěřina, kněz, filosof a kunsthistorik, mimochodem vězněný ve Valdicích společně s Hladem, řekl jednu úžasnou myšlenku: „Když je něco zapomenuto, ztraceno, zahozeno, tak to neznamená, že je konec, že je to nenávratně pryč. Znamená to spíše opak, a to opět výzvu k rozpomenutí, znovunalezení, ke vzkříšení v našich srdcích, aby to mohlo spoluutvářet naše životy, naši budoucnost.“ Asi zaplať pánbůh i za to zapomenuté, protože to nám přece pouští vítr do plachet...

Jana Motrincová

Farář Ladislav Hlad

2003. Představte si to takto: herci sedí, v ruce mají scénář. Za nimi je plátno, kde se promítají filmy, archivní dokumenty, fotografie. Do toho hraje hudba. Buď živá anebo reprodukováná. Někdy kombinace, což je příklad tohoto projektu. Víím, že to nejde celé postavit na mluveném slově, protože hudba a fotografie přinášejí silný

ností uvádět také komentované pořady o vážné hudbě. Čtenáři možná znají pořad Sedmé nebe na Vltavě. To je ta hudební poloha, která zase začíná od L. Hlada, který byl velkým cítelem klasické hudby a milovníkem sborového chrámového zpěvu. To je také důvod, proč je do projektu zapojen i sedlčanský pěvecký

WANTED

HLEDÁME MLADÉ LIDI, KTEŘÍ MAJÍ VZTAH KE PSANÍ A REGIONU. NAUČÍME VÁS ZÁKLADŮM ŽURNALISTIKY A BUDETE PUBLIKOVAT V TIŠTĚNÉM SEDLČANSKÉM KRAJI. JDE O EXTERNÍ SPOLUPRÁCI, KTEROU MŮŽETE DĚLAT PŘI SVĚ PRÁCI ČI STUDIU.

 [WWW.FACEBOOK.COM/SEDLČANSKÝKRAJ](http://www.facebook.com/SedlcanskyKraj)

TEL.: 774 414 225

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlec-Prčice – Monínec
1. 8. Hvězdné léto na Monínci

koncert Štěpána Kojana, minidisco pro děti, hvězdné promítání, soutěž; 19:30

8. 8. Hvězdné léto na Monínci

koncert Jakuba Smolika, minidisco pro děti, hvězdné promítání, soutěž; 19:30

■ Obděnice – hřiště

2. 8. Letní zábava

hrají kapely Iron Maiden revival a Something Boemian; 20:00

■ Petrovice – zámecký park

9., 10. 8. Parkfest 2024

10. ročník hudebního festivalu, vystoupí Unsolved Case, Sidewalk Surfers, Volant, Memento a další; 19:00, 10. 8. od 13:00

■ Sedlec-Prčice – zámecký park

9. 8. Prčické posvícení

diskotéka rádia Kiss s DJ Basslickerem, speciální host Sofian Medjmedj; 21:00

10. 8. Prčické posvícení

odpoledne s dechovkou, zahraje kapela Hošna Band; 14:00

10. 8. Prčické posvícení

rocková zábava s kapelou Metresa a Parkán; 21:00

11. 8. Prčické posvícení

posvícenské posezení s kapelou Poprask, tradiční losování tomboly; 10:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – fotbalové hřiště

10. 8. Krásnohorské léto

3. ročník festivalu, vystoupí kapely Sto zvířat, Midi a Retrobeat; 18:00

■ Solopysky

10. 8. Podřící

zábava s kapelou Podřící; 19:00

VÝSTAVY

■ Prosenická Lhota – Obecní úřad

Výstava paličkových krajk spojená s ukázkami paličkování, předení a tkani

výstava paličkových krajk, macramé a dalších tech-

nik; 3. 8. od 13:00 do 16:00

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR

Antipoetika Adama Řeháčka

autorská výstava obrazů, uvádí Vadim Petrov; vernisáž 2. 8. v 17:00, výstava do 27. 8.

■ Sedlčany – knihovna

Sedlčanské střípky

výstava příběhů a ilustrací žáků 4. tříd sedlčanských ZŠ; do 31. 8.

Zmenšené sny

výstava Model klubu Sedlčany; do 4. 9.

■ Petrovice – knihovna

Exkurze za obojživelníky

výstava o obojživelnících; do 31. 8.

■ Sedlčany – muzeum

Sanctus Benedictus

výstava fotografií středověké architektury ve sklepním prostoru

Sedlčany – město výročí

730 let města Sedlčany, 155 let SDH Sedlčany, 130 let železnice, 130 let muzea; do 15. 9.

■ Votice – klášter

Historická rádia

výstava historických rádií ze sbírky Vlastivědného klubu Votice; do 31. 8.

Svět kostiček

putovní výstava 100 exponátů ze stavebnice Lego; do 1. 9.

DIVADLO

■ Votice – rajský dvůr kláštera

4. 8. Pohádkové léto: Pohádky pana Pohádky

vtipné zpracování známých pohádek O Budulínkovi a O Červené karkulce; 18:00

11. 8. Pohádkové léto: Tři pohádky s písničkou

sérii tří pohádek uvádí Divadlo Pohádka; 18:00

PŘEDNÁŠKY

■ Heřmaničky – letní parket

3. 8. Nepál & Luděk Červ

povídání o jedné netradiční dovolené, projekce fotografií; 20:00

■ Sedlčany – Centrum

Petrklíč

14. 8. Kurz kyanotypie

workshop staré fotografické techniky s Davidem Hegerem a herečkou Andreou Růžičkovou; 14:00

KINO

■ Vysoký Chlumec – fotbalové hřiště

31. 7. Letní kino: Sladký život

promítání nové české komedie; 21:15

9. 8. Letní kino: Zápisník alkoholičky

promítání nového českého dramatického příběhu; 21:00

14. 8. Letní kino: Gump – Jsme dvojka

promítání nového českého rodinné dobrodružného filmu; 21:00

■ Votice – klášter

1. 8. Letní kino: Jak přežít svého muže

promítání české komedie; 21:15

8. 8. Letní kino: Jedeme na teambuilding

promítání české bláznivé komedie; 21:00

■ Sedlec-Prčice

2. 8. Kung Fu Panda 4

animovaný rodinný film; 16:00, 20:00

9. 8. Smršť

česko-slovenský mysteriózní thriller; 20:00

■ Svatý Jan – fotbalové hřiště

2. 8. Letní kino: Jedeme na teambuilding

promítání české komedie; 21:30

■ Heřmaničky – Háječek

2. 8. Letní kino: Mission: Imposible – Odplata 1. část

promítání akčního dobrodružného thrilleru; 21:30

9. 8. Letní kino: Rychle a nemožně

promítání nové francouzské akční komedie; 21:30

14. 8. Letní kino: Tlapková patrola ve velkofilmu

promítání animované dobrodružné komedie; 21:30

■ Sedlčany

9. 8. Rychle a nemožně

francouzská akční komedie; 20:00

SPORT

■ Prosenická Lhota –

u hasičské zbrojnice

3. 8. Lhotecký pětiboj

26. ročník soutěže, netradiční disciplíny; 13:00

■ Nalžovice – zámecký park

3. 8. Hry bez obecních hranic

1. ročník přátelského derby obcí Nalžovice, Křepenice, Dublovice, Kňovice, Přičov a Radíč, večer zábava; 14:00

■ Sedlčany – kotlina

10. 8. RAC Race/Autorallycross

rallycrossový závod

OSTATNÍ

■ Sedlčany – Sportovní

areál Luční

1. 8. Putující festival Padayātrā

živá hudba, vystoupení tanečnic, veselé divadlo, prohlídka volků a putovního vozu, malování na obličej, soutěž a další; 18:00

■ Kosova Hora – park

generála Mareše

2. 8. Putující festival Padayātrā

živá hudba, vystoupení tanečnic, veselé divadlo, prohlídka volků a putovního vozu, malování na obličej, soutěž a další; 18:00

■ Sedlčany – hvězdárna

2., 3., 9., 10. 8. Pozorovací program

20:00–23:00

■ Svatý Jan

3. 8. Traktoriáda

IX. ročník, jízda zručnosti, soutěže pro diváky, občerstvení; 13:00

■ Votice – Komenského

náměstí

4. 8. Porcinkule

tradiční votická pouť, mše svatá, Dechová kapela Milana Včeláka, atrakce, občerstvení; 11:00

■ Krásná Hora nad

Vltavou – dvůr městského

úřadu

9. 8. Krásnohorské léto

degustace vín z Moravy, čtení z kronik města, vystoupení sboru Silentium; 18:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – náměstí

10. 8. Krásnohorský jarmark

animátoři pro děti, projíždky na koních, soutěž v hodu sudem a o nejlepší upečenou buchtu; 8:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště

10. 8. Den s energiemi

prezentace projektů MAS Krajina srdce zaměřených na energii

■ Sedlec-Prčice – areál

za přičkou radnicí

10., 11. 8. 40. výstava králíků, holubů a drůbeže

40. ročník tradiční výstavy místní organizace ČSCH; 13:00, 11. 8. od 8:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – fotbalové hřiště

10. 8. Krásnohorské léto

3. ročník městského festivalu, fotbalové utkání, Extreme show U-rampa, kapely Retrobeat, Sto zvířat a Midi; 14:00

■ Sedlčany – knihovna

12. 8. Dinosaurům na stopě

program pro rodiny s menšími dětmi, navazuje Dinosaurů výtvarná dílna; 10:00

ROZHLEDNY

■ Přední Chlum

Rozhledna Milada

otevřeno každý den; v červenci 10:00–19:00

■ Osečany

Drahoušek

otevřeno každý den; 10:00–17:00

■ Petrovice

Kuníček

otevřeno úterý až neděle; 10:00–17:00

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

Na čtrnáctý ročník Petrovického řezbování dorazilo deset hvězdných řezbářů

Dokončení ze strany 1 dřevo trochu prasklo? To nikomu nevadilo.

Druhé zastavení vedlo za profesionálním řezbářem Jiřím Nekolou. Ten většinou v Petrovicích zanechává krásné dívky, ženy a múzy. Ani letos tomu nebylo jinak. „Vytvořil jsem opět ženu a dávám jí jméno *Myšlenka*. Použil jsem bukové dřevo. Během roku na zakázku tvořím převážně betlémy či starce, tak si vždy u vyřezávání nějaké pěkné múzy odpočinu,“ dodal se

smíchem sympaťák z Blatné. Starosta Kubíček dodal, že ač většina řezbářů jezdí už ve čtvrtku, Nekola má vždy hotovo během dne.

Hradební věž vyřezal Filip Šima ze Šumavy. Nepřijel z českých hor, jak by se mohlo zdát, ale z nedaleké vesnice s tožným jménem jako národní park. Mladý řezbář se svěřil, stejně jako většina zúčastněných tvůrců, že původně měla dřevorezba vypadat jinak, ale při práci na dřevě

nápad trochu pozměnil. Ač plánoval udělat trůn, nakonec vyřezal hradební věž. A přidal i dřevěné meče pro místní kluky, kteří s radostí dílo hned vyzkoušeli.

Podvanácté přijel do Petrovic Michal Štěpánek, který vytvořil trpaslíka. Sám přiznal, že tvoří jednou za čas a v Petrovicích si svůj um tak trochu vždy oprašuje.

Na všech ročnících řezbování byl Jan Holub, který jezdí pravidelně i s rodinou. Za ním stojí myšlenka řezbování v Petrovicích. Byl to právě on se svou ženou, kteří pomáhali bývalému starostovi, nyní senátoru Petru Štěpánkovi, akci zakládat. S její organizací pomáhají stále. Letos Holub vyzval publikum, aby název pro dřevěnou sochu vymyslelo samo

a jako odměnu nabídl kšiltovky. Ujal se jednoduchý název: Kluk, který se dívá na ještěrku.

Do tvoření dřevorezby v zámeckém parku se letos premiérově zapojil i starosta Pavel Kubíček. Jeho dílo – auto (či formule) má i volant a dá se předpokládat, že pořčí do jedné z petrovických školek.

Josef Čermák se při představení netajil tím, že má v oblíbě abstraktní díla. Jeho nová socha abstrakci i představuje. Dostala název Pan názor.

Jiří Baloun byl na řezbování v Petrovicích podeváté. Pobavil přítomné přiznáním, že ač původní záměr byl vyřezat velrybu, opakovaným ořezáváním a upravováním nakonec vytvořil Zátíši s králíčkem...

Kubíček představil i Václava Křížka a jeho dílo Malé posezení se surikatou. To řezbář vytvořil z jasanu. Petrovické řezbování také bere jako jistý oddech od vytváření postav a betlémů, a protože má rád zvířata, ve volném čase se věnuje právě jim.

Premiéru měl v parku Miloslav Jelen. Aktivní muzikant přiznal, že by se mu pro jeho výtvar líbil název Létat by chtěl každý, případně by pojmenoval své dílo Křídlo.

Účast řezbářů na oblíbené akci byla letos velice slušná, všichni obdrželi pozornost od petrovické místostarostky Venduly Vrzalové. Vernisáží vydařené odpoledne ovšem nekončilo, o hudební produkci se postaralo seskupení Acoustrings a o občerstvení Ka-vAndy. **Jana Motrincová**

Mše o pouti se konala pod širým nebem, poutové posezení v sále hostince

Dokončení ze strany 1 že osečanskou pouť letos navštívilo více přespolních lidí

botní mše na osečanské návsi, kterou celebroid nový farář Štefan Brinda.

Účastníci nedělního posezení na osečanské pouti se tentokrát přesunuli do sálu pohostinství.

než místních, starosta obce potvrdil, že tomu skutečně tak je. „Jednak je to tím, že kapela, která v Osečanech dnes vystupuje, má spoustu fanoušků z různých míst, kteří za ní jezdí, ale Osečanačů opravdu ubylo. Mnozí z těch tahounů, kteří pravidelně chodili, už jsou dnes v nebi. Lidé jako byli Láda Jiráčků nebo Franta Mlejnků, kteří dokázali s sebou strhnout celé svoje rodiny, těch už dnes moc není.“

Nedělnímu odpolednímu muzice a poutových atrakcích předcházela so-

„Mše se zúčastnilo čtyřicet lidí, kteří se chtěli seznámit s novým důstojným otcem,“ uvedl Pavel Pechač a dodal: „Ohlasy na mši byly výhradně kladné, protože pan farář slouží mši trochu jinak než ostatní faráři. Štefan Brinda je spontánnější a má bližší přístup k lidem. Při mši není standardní, že faráři se svými farníky blíže komunikují, zatímco tentokrát docházelo mezi zúčastněnými k otevřené rozpravě. Bylo to hodně zajímavé a já jsem to dosud ještě nikdy nezažil.“

David Myslíkovjan

Rockeři roztančili Předbořice

PŘEDBOŘICE Na hřišti za vesnicí vyrostl v sobotu 27. července stan. Konala se zde letní rocková zábava s kapelou All Right Band. Parta zkušených rockerů přijela zahrát

předbořickému publiku z Kladna. Akci organizoval Sbor dobrovolných hasičů Předbořice. Tančilo se hned od první písničky.

Jana Motrincová

Sedlčanař Daniel Havel finišuje v přípravách na svoje třetí olympijské hry

RAČICE Rychlostní kanoista-kajakář Daniel Havel v neděli 4. srpna odlétá na svoje třetí letní olympijské hry a společně se svým parťákem se pokusí navázat na dva předchozí úspěchy. Brzy třiatřicetiletý sportovec, který začínal v kanoistickém oddíle TJ Tatran Sedlčany a dnes závodí v barvách pražské Dukly, získal v roce 2012 na olympiádě v Londýně v kategorii K4 na trati 1 000 metrů bronz a třetí místo obhájil i o čtyři roky později v brazilském Rio de Janeiru.

K významným úspěchům Dana patří také titul mistra světa z Moskvy v roce 2014 a další čtyři vybojované bronzové medaile ze světových šampionátů. Přestože je úspěšný sportovec, pocházející ze Sedlčan, stále v plné přípravě na olympiádu v Paříži, udělal si čas pro Sedlčanský kraj a odpověděl nám na několik otázek. Olympijský oheň se rozhořel v hlavním městě Francie v pátek 26. července a uhasne v neděli 11. srpna. V Paříži se letní olympiáda koná již potřetí.

Dane, kde absolvujete finální přípravu na olympijské hry a jak vypadají vaše tréninky?

Absolvujeme ji na domácím závodním kanále v Račicích. Teď ještě budeme startovat na mistrovství republiky, kde si dáme celou závodní pětistovku, takže budeme simulovat naše závodní podmínky. V přípravě finišujeme, máme více odpočinku, ale zato úse-

ky na vodě jsou intenzivnější. Všechno směřuje na vyladění formy k 6. srpnu, kdy nás čeká start na olympiádě.

Jakou sestavu budete mít vaše posádka na olympijských hrách a v kterých kategoriích budete startovat?

Já budu startovat v kategorii K2 deblkajak na trati 500 metrů. Jedná se o novou olympijskou disciplínu a startovat budu společně s Jaku-

vítězové na deblkajaku na jednom kilometru. Těžkých soupeřů ale budeme mít na olympiádě spoustu, a předběžně jsme spočítali, že tam bude jedenáct posádek, z nichž kterákoliv může vyhrát. Konkurence bude tvrdá a nebude lehké dostat se do finále, v němž pojede osm lodí.

Můžete připomenout svoje závody z poslední doby? Jak jste v nich dopadli?

Daniel Havel (vlevo) se svým parťákem Jakubem Špicarem. Foto: kanoe.cz

bem Špicarem, se kterým jezdím na deblkajaku už osmým rokem.

Máte načtené svoje soupeře? Kdo bude na olympiádě pro vás nejzdatnějším protivníkem?

Soupeře určitě načtené máme. Závodíme s nimi už několik let, proti všem jsme jeli už několik závodů. Ve startovní listině zřejmě nebude nikdo, s kým jsme se na vodě ještě nepotkali. Mezi největší favority určitě budou patřit Němci a Maďari. Australané jsou poslední

V letošním roce jsme absolvovali dva závody. Prvním byl Světový pohár, v němž se nám jednalo o potvrzení naší nominace. Úplně jsme se tam nesetkali s formou a skončili až na desátém místě. O měsíc později na evropském šampionátu jsme ale obsadili čtvrtou příčku, přičemž nám těsně unikla bronzová medaile. Na loňském mistrovství světa jsme skončili pátí, ale byli jsme tři desetiny vteřiny od medaile. Proto by s námi mělo být počítáno jako s adepty na me-

daili, rozdílů jsou na pětistovce velmi malé. Bývá to natolik vyrovnané, že obvykle celé finálové startovní pole dojde v jediné vteřině. Prvním naším cílem proto bude dostat se do finále, a potom už se může stát cokoli.

Brzy oslavíte svoje třiatřicáté narozeniny. Je tedy velká naděje, že byste si k nim nadělil další olympijskou medaili?

Náš finálový závod by

je už osm let, a přibyla k ní Malvínka, které je pět. V loňském roce se nám v září po mistrovství světa narodil syn Vilém. Děvčata necháváme dělat sporty, které je baví, určitě na ně netlačíme, aby se věnovaly výhradně kanoistice. Samozřejmě bych byl však rád, pokud by je tento sport také začal bavit. Zahřálo by mě to u srdce (úsměv). Obě dvě holky už v kajaku seděly, umějí to, a občas za mnou přijdou, že by si chtěly zajezdit. Aby ale trénovaly organizovaně, do toho je netlačíme, protože kanoistika je náročný sport na záda, ramena a podobně. Děti by proto s tímto sportem neměly organizovaně začínat co nejdříve.

Jak často se dostanete na Sedlčansko za kamarády, a hlavně za svojí rodinou?

Bohužel ne tak často, jak bych chtěl, protože bydlím v Sezemicích poblíž Pardubic. Je to odtud na Sedlčansko kolem dvou set kilometrů, a když mám volno, většinou jsem rád, že si mohu doma odpočinout. Pokud je ale volný čas delší, rád do regionu, z něhož pocházím, zavítám. Tatínek bydlí nedaleko Sedlčan a maminka aktuálně spravuje v kempu na Obozu.

David Myslikovjan

Charitativní nohejbalový turnaj tradičně podpořil vážně nemocné děti

SKOUPÝ Na místní návsi se v sobotu 27. července konal osmý ročník Memorálu Zdendy Vanžury, charitativního nohejbalového turnaje, který na dvou

atypických asfaltových hřištích uprostřed vesnice zorganizovaly SDH Skoupý a Vanžurova rodina.

Své síly na turnaji poměřilo několik sportovně

naladěných týmů. Veškerý zisk ze vzpomínkové sportovní akce bude jako vždy předán organizaci Donor, která se zaměřuje na program podpory

a psychosociální pomoci pacientům po transplantaci kmenových buněk krvetvorby nebo závažných akutních i chronických onemocnění. I přes

nižší účast se na Memorálu Zdendy Vanžury podíleli hasičům pro vážně nemocné děti vybrat 92 706 Kč.

Jana Motrincová

KOMENTÁŘ

Spravedlnost pro všechny

Minulý týden britský soud poslal do vězení pět aktivistů ze skupiny Just Stop Oil. Čtyři z nich na čtyři roky a jednoho na pět let. Koordinovanou akcí blokovali čtyři dny dálniční okruh M25 kolem Londýna. Za blokování klíčové londýnské křižovatky dostali předtím jejich kolegové tři a dva roky. Na konci září se bude konat soud se dvěma členkami stejné organizace, které v říjnu 2022 vychrstly rajčatovou polévku na slavný obraz Slunečnice od van Gogha v londýnské národní galerii. Soudce obě ženy vyzval, aby byly emocionálně i prakticky připravené jít do vězení.

Aktivisté považují tresty za příliš přísné. Jednak své činy konají

ve jménu Dobra. A také proto, že své protesty považují za nenásilné. Zachraňování planety je záslužné, ale před zákony jsme si všichni rovni. Nikde není psáno, že zákon neplatí, pokud je porušován z důvodu klimatických protestů. Nenasílí je, když si Greta stoupne s cedulí v ruce na ulici. Mohu kolem ní projít anebo se u ní zastavit a naslouchat. Já sám se svobodně mohu rozhodnout. Pokud však někdo zastaví dopravu v Londýně, se všemi důsledky, včetně neprojetí sanitek s pacienty do nemocnic, je to násilí, protože někdo jiný rozhodl za mě a donutil mě do situace, v které nechci být.

Odůvodnění soudce Christo-

phera Hehira je pro mě výstižné a shrnující: „Uznávám, že přinejmenším některé z obav, které vás motivují, sdílí alespoň do určité míry mnoho lidí. Je však zřejmé, že každý z vás překročil hranici od znepokojeného občana k fanatikovi. Sami sebe jste označili za jediné arbitry toho, co by se mělo dělat se změnou klimatu, a necítíte se přitom být vázáni ani principy demokracie, ani principy právního státu. Váš fanatismus vás činí zcela bezohlednými k právům vašich spoluobčanů. Privlastnili jste si pravomoc rozhodovat o tom, jakou újmu vaši spoluobčané musí strpět jen proto, abyste mohli prosazovat své názory.“

Bohumil Vohanka

POVÍDKA

Je libo cigaretu?

Jenom kuřák, který by se rád zbavil této svojí neřesti, pochopí, jak jsem kdysi začal a po několika letech horko těžko přestal kouřit. Nekuřák by to asi nemohl plně pochopit nikdy. Jako můj kamarád Jarďa, s nímž jsem byl kdysi na letní dovolené.

Sedíme takhle večer v kempu na dřevěných lavicích za dřevěným stolem v tábořišti, nedaleko plane oheň, je letní pohodička, a on náhle vytahuje z kapsy svých krafasů krabičku cigaret a zapaluje si. Na tom by nebylo možná nic až tak divného. Pokud bych ale nevěděl, že Jarďa je nekuřák. „No co, je pohoda, a tak jsem si zapálil, aby byla ještě větší,“ mrkne na mě šibalsky očima. Pranic mu nevádí, že svojí chesterfieldku drží v ruce spíše jako tužku než cigaretu, a bááá z ní jako z fajfky, protože nešlukuje. Ani to neumí. „Je libo taky cigaretu?“ natahuje s úsměvem od ucha k uchu přes stůl ruku, a díví se, že není libo, ačkoliv musí dobře vědět, že jsem před třemi lety přestal kouřit. „Jedna tě nezabije,“ říká, a neví, že zabije. Vím totiž dobře, že bych si jednou zapálil a už bych se v tom vezl zase. A ono to dalo tolik práce se tuto neřest odnaučit. „A jak jsi vlastně začal kouřit? A jak ses to odnaučil?“ ptá se se zájmem. A já, ačkoliv vím, že to přece jako nekuřák

plně pochopit nemůže, začínám vyprávět celý příběh. I s tím odnaučováním.

Na střední škole jsem měl výborného kamaráda, spolužáka, který ale kouřil. Společně jsme s jeho několika dalšími kámoši chodili pravidelně na pivo. Tedy chodili na pivo, oni pili pivo, pokuřovali, a já jsem mezi nimi seděl jako hříbek a cucal colu. A cítil se „takovej nějaký divnej“. Musím říci, že nikdo z nich mi nikdy neřekl nic hanlivého, že se nedržím party, ale přesto jsem jednou zatahal Jirku za rukáv a požádal, aby mi vysvětlil, jak se správně z cigarety popotahuje. A Jirka mi to vysvětlil, dokonce mnohem líp než maturitní otázky, a já se naučil kouřit rychleji, než byste řekli švec, případně i jiný živnostník. Táhlo se to se mnou i přes vojnu, ale po návratu jsem si řekl dost!

Slyšel jsem, že je dobré s kouřením skoncovat například na Nový rok, nebo třeba na Den dělostřelectva, aby si to člověk lépe pamatoval, a tak jsem hodil startky za čtyři koruny i se zápalkami do koše na 1. máje. A nastala muka. Berlička chyběla, hrozně moc chyběla. Vzpomínám si, že jsem se ve svém okolí chlubil, že už nekouřím týden, dva týdny, měsíc, a všem, co nikdy nekouřili, to bylo zcela jedno. A taky si vzpomínám, že jsem pořád cho-

dil do kina. Vybral jsem si vždy nějaký zajímavý film, na cigaretu na chvíli zapomněl, a po návratu z biografu jsem raději šel hned spát. A další den byl v suchu.

Tenkrát jsem jezdil po různých městech a vesnicích jako obchodní zástupce a nabízel potraviny. A také cigarety, které mi tolik chyběly. Pamatuji si jako by to bylo dnes, jak jsem asi po měsíci „abstinence“ vyjžděl z Radčic směrem na Milín. Před mnou jel zablácený traktor, a protože za Radčicemi je už rovná silnice, snažil jsem se jej předjet. Jenomže traktor, jak byl od bláta, byl tím pádem bez směrovek, najednou odbočil a srazil mě do příkopu. Když jsem vylezl z auta věděl jsem, že mít u sebe v tu chvíli cigaretu, hned bych si zapálil. Naštěstí celou situaci odlehčil tehdejší příslušník veřejné bezpečnosti, který nehodu vyšetřoval. Když si vyžádal naše doklady, řekl řidiči traktoru: „Vy jezdíte přesně tak, jak se jmenujete.“ Ze zvědavosti jsem nahlédl policistovi přes rameno a dozvěděl jsem se, že řidič se jmenuje Makovec.

A teď to hlavní. Nekuřákem jsem pětáctičet let a na svoje odnaučování vzpomínám už s úsměvem, ale na Makovce jsem dodnes nezapomněl...

David Myslikovjan

SLOUPEK

Nevědomost hříchu nečiní... ale bolí

To jsme se takhle v horkém dni vraceli od jezírka. Koupání bylo osvěžující, užili jsme si to. Před námi tam byly dvě osoby, a ještě jsme neodešli, přišly další tři dokonce se dvěma pejsky, prostě každý se chtěl zchladit.

A jak se tak vracíme, na pěšince potkáváme další. Mimo jiné mladou ženu s kamarádkou, které šly také směrem k jezírku. V dobrém rozpoložení po příjemném osvěžení zažertují: „Musíme tam všichni.“ V tu chvíli mi to přišlo vtípné.

Za pár dní přijeli známí na chatu a ptali se: „Co je tu nového, tedy krom té smutné události?“ – „Co se stalo?“ divím se. „No přece zemřela paní X,“ zmínili maminku právě té mladé paní, před kterou jsem žertovala. To mě šokovalo. Nemocná byla, to ano, ale nedávno jsem ji viděla na kole, byla vitální, přišlo mi, že svou nemoc překonala.

A když jsme se vraceli od jezírka kolem domu té mladé paní, ještě jsem si pomyslela: „Mají to tu krásné, kytičky, dětičky, to je paní X u dcery a u vnoučat jistě často a jistě ráda.“ Vůbec mě nenapadlo, že před pár dny zemřela. A zpětně mi zatrnulo, jak můj nevinný žertík mohl i zabolet. Co teď? Samozřejmě jsem se dodatečně omluvila.

Mladá žena mi to vůbec neměla za zlé, bylo jí prý jasné, že o ničem nevím. Když jsme si o tom povídaly, šel mi mráz po rukou, jako by tu snad paní X byla s námi a jako by se nad tím i usmívala. I já s její dcerou jsme se přes slzy teď už zasmály, jak to ta náhoda někdy uchystá.

I tak jsem přemýšlela, jaké poučení si z toho mám vyvodit. Jak předcházet podobným trapasům? Nežertovat vůbec? To by asi byl ten život smutný.

Tak si z celé příhody odnáším poselství: Je třeba, abychom si věci vysvětlovali. Abychom si nebrali nic osobně, jako si to nebrala ta mladá žena. Jistě si každý z vás vybaví, kdy se ho dotkl nějaký výrok, a jak se tím trápil a užíral. Zkusme být nad věcí podobně jako ona, a to i když ji potkala takto smutná událost.

Hanka Synková

NÁZOR

Úžasný podnik na náměstí v Sedlčanech

Před dvěma týdny jsem psala o bezohledném podnikateli panu Moudrém, a ještě bezohlednějších úřednících a zastupitelích MÚ Sedlčany. V tomto článku bych však chtěla zmínit podnikatele, kteří by si zasloužili pět hvězdiček. Jedná se o bufet LIMA.

Bydlím v nejbohatší části Prahy, což je Praha 1, a něco takového je pro tamější obyvatele pouhým snem. Tam je ke koupí akorát tak jakýsi trdelník, což je kousek těsta posypaný skořicí a cukrem. Vypadá to jako kremrole bez jakékoliv náplně a stojí to asi 120 Kč. A potom také strašně předražené restaurace. Můžeme závidět obyvatelům Sedlčanska.

Pokusím se udělat vše pro to, aby něco takového, jako je bufet LIMA vzniklo i v Praze 1. Ale na to bychom potřebovali manžele Kabylovi a jejich syna. Takových podnikatelů je, bohužel, jak šafránu. Samozřejmě musejí mít i skvělý personál, což ovšem opět záleží na schopnostech podnikatelů.

A co tady vlastně tak chválím? Bufet LIMA má v přízemí obchod s potravinami, kde každý den můžeme kromě základních potravin koupit ještě teplé knedlíky jak houskové, tak i bramborové, které jsou uvařeny tak, jak to děláme doma – z brambor. Víte, co to ušetří ženám práce? Od podzi-

mu do jara je zde každý čtvrtek k dostání nejčerstvější zboží ze zabíjačky – jitrnice, jelítka, čerstvá uzená žebírka, uzené atd. A ta vůně. Zkuste tam jít hladoví...

A v prvním patře je možné koupit výborné občedy za cenu pražského trdelníku. Výběr je asi z deseti jídel, dvou druhů polévek a salátů. Můžete si je sníst na místě v jídelně, nebo si je odnést s sebou domů krásně „zavaxované“ (bez příplatku). Porce, kterou člověk dostane, je dostatečující i pro „dřevorubce“. Já to mám na dvakrát. Obsluhuje tam nesmírně příjemná, usměvavá a ochotná Marcela Rosenbergerová, na kterou se opravdu vždycky těším. Obrovský přínos pro jakéhokoliv podnikatele. A rozhodně jedněmi z nejdůležitějších osobností jsou výborní kuchaři a kuchařky. Bez jejich umu by to nešlo. Ale nešlo by to ani bez ostatních zaměstnanců, kteří nejsou vidět.

Další úžasnou věcí je, že člověku zdarma dovezou vše, co si objedná, i domů do vesnic patřících pod Sedlčany. A všechno „zavaxované“ a opět bez příplatku. S něčím takovým jsem se ještě nesetkala!

Opravdu moc bych si přála, aby tito lidé udělali postupně český řetězec, aby i lidé jinde měli něco tak úžasného jako je sedlčanský bufet LIMA.

Jaroslava Němcová

VÝROČÍ

Už je to 55 let, co Američané chodili po Měsíci

Vesmírný závod mezi SSSR a USA v minulém století vedl k výzvě prezidenta USA J. F. Kennedyho, že musí do roku 1970 přistát americká posádka na Měsíci. Povedlo se to roku 1969 přistáním Apolla 11. Program Apollo pak pokračoval dalšími lety, poslední bylo Apollo 17 roku 1972.

Zatím jen američtí astronauti zanechali na Měsíci stopy svých bot, vlajku, několik přístrojů i odhozený výsadečkový modul Eagle. Již 55 let se očekává nějaké zúročení tohoto průkopnického projektu. Tehdy se nadšení z úspěchu projevilo v mnoha různých nápadech. Například se při zkoumání dovezeného materiálu (22 kg) nasbíraného z povrchu Měsíce usoudilo, že by mohla být využita titanová ruda. Protože cokoliv prý vzali do ruky, bylo bohaté na titan a vzácné kovy. Vzhledem k malé gravitaci (přibližně 6x menší než na Zemi), se objevil návrh na jakési vrhače, které by mohly vymrstit materiál z povrchu Měsíce až k pádu na vhodné místo povrchu Země. Na Měsíci je také mnoho helia-3, tedy extrémně vzácného plynu potřebného pro ja-

derné fúzní reaktory.

Uvažovalo se i o využití Měsíce jako stanice pro mezipřistání na cestě k planetě Mars. Bylo třeba naplánovat důkladnou základnu, umožňující delší život potřebných odborníků. Na to se asi do roku 1974 soustřeďoval i Sovětský svaz. Samozřejmě, jak jinak – důsledně utajeně. Až po pádu SSSR skončilo utajení a jsou známy podrobnosti, včetně důvodu, proč byl celý projekt zavřen do šuplíku. Náklady se ukázaly tak obrovské, že neúspěšné hospodářství tolik miliard dolarů nebylo schopno vyprodukovat.

Až po 55 letech se dožívám dalších příprav na návštěvu Měsíce. Mise se jmenuje logicky Artemis (v řeckém bájesloví Apollón a Artemis, dvojčata boha Dia). Cílem je postupně budovat základnu, aby Měsíc opravdu posloužil k mezipřistání pilotovaného letu na Mars. Po předloňském prvním obletu Měsíce bez posádky má být druhý v příštím roce s posádkou – tři muži a jedna žena.

Snad budu žít, abych mohl na sedlčanské hvězdárně fotit, jako tenkrát Moře klidu, oblast blízko jižního pólu.

Vladimír Roškot

SLOUPEK

Ideální dovolená

Každé léto jezdíme s partou na vodu. To znamená, že nasedneme na horním toku nějaké řeky do kánoí a pádlujeme po proudu. Máme za sebou Berounku, Otavu, Sázavu, Dyji i divoce meandrující zarostlou říčku Ploučnici, zkusili jsme i polskou Pilicu bez jezů a kempů. Vynecháváme pouze Vltavu, která je sice krásná, leč v sezoně přečpaná lidmi a plovoucími stánky s alkoholem.

Letos jsme si poprvé zopakovali stejnou řeku, a to Ohři z Tršnic u Chebu do Perštejna. Na horním toku kolem Chebu má užší koryto zarostlé řasami a koberci žlutých stulíků, jediný jez v Kynšperku se objíždí vodáckými kanálem. Niže pod Loktem pak přibývají kamenité úseky s peřejemi, kdy je třeba být skoro neustále ve střehu, protože někdy i pořádný balvan těsně u hladiny člověk zpozoruje až na poslední chvíli. Kamarádi do dnes vzpomínají, jak před sedmi lety u Stráže vyklopili svá tři školou povinná dítká uprostřed řeky a měli pak plné ruce práce s jejich lovením.

Já vždycky na řece už po pár hodinách plavby zapomínám, jaké je aktuální datum i den v týdnu, myslím jen na příští záběr pádlem a blížící se peřej, jez nebo mělčinu, maximálně na to, kde zastavíme na jídlo či doplnění zásob. Mozek přepne na jiný režim, někdy až do stavu blížícího se nějaké formě meditace. A po týdnu (vnímaném minimálně jako celý měsíc) mám problém trefit do práce a rozpomenout se, co se tam dělá. Prostě ideální dovolená.

Jan Žebrakovský

